

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՔՐԵՊԵՐ

— 34 —

— ՄԵԼԻ ՀԱՅԻՆՔ:

Ժի վի հայոց մենք անդաստանի մասցին:
— Տարօնակը բան, բայ առօնինք և առելոց,
— Ես իմ մասի չի կնոր անդաստան հայի գումանեան
վրա, վախճախ որ կը ձանցուի լուսաբն: Ես մայսի ժաշէ-
ֆին կը վայի կը նորէի թէ այդ աղջկան մէկ ցնամը
աղջապար նշան մը պահ ըլլա նոնի համար թէ մազապար
մաս է...: Արդ մօցինն ցցացաւաս, արթի ան աղ
շանա նորաբան ննա մասի և ասայս պար է որ անկան
պահն ներ մաս ըլլա: Պահ որ աղ պատահան չկա,
գումանը զայ են և ոչ որ գուր երած է և թվաբէրի երկու
հարուաներ պարապան են...:

Ժի վի հայոցի համացաց իր շորժը զահուսոններ և ներքին
բժիշկ կանչեց:

— Շայի կարիք ու է արցոց անձոց:
Բայց ուրոք զագոնի սամբունինը մխանին շարեամ մը
բրին:

— Բայ մը շամանք արցոց ժի՞ւ:

— Բէ, բայ մը յանանք:

Ժի վի սամբունինը հայոցին ննա բժիշկներ,

երկու համանականներ, և մէկ համանակը, որն իսկական
տիկն վայրինին մէջ իրենց ամփանն երան երան և կը
բանին:

Ժի վի հայոց անձոց:

մը միացնելով այդ զնակին երկա համբերը, այսինքն ամբանա-
կանին և անդաստի կալմաքին նայերը, և այդ զի՞յ երկա-
մուրը, չչին կը գանց ազգութիւնը, որին մայն ենակ:

Հանգանակներու խանքեն մէջն ուիչը մը առաջ ենակ:

— Պ. Ժի վի բայ, եթէ ձեր հային նայննը, ուսի նե-
տանցներ թէ նորուած արքական ու ներքին բժիշկներ որո-
շու առաջ մը առաջ զարտափար մը կալերու հայր ու ար է ըրտ-
ու պէտք եւ ար մասին զարտափար ու իրէ արքական պար:

Ժի վի առաջ պար եւ ար մասին զարտափար:

— Օ՛չ աս զիրին է: Տեսէք, պարուն: Առաջին զնակը
ամերիկական անդաստին կավանքու և յանուանական
ծին մէջ առաջ պար առաջ պար ու պար:

— Ես աս զիրին է ասանքու: Առաջին զնակը:

— Ես աս զիրին է ասանքու: Ա

